

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 stycznia 2026 r.

Poz. 159

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.759.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 23 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 221/XXI/2025 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 20 listopada 2025 r. w sprawie określenia zasad i trybu przyznawania, pozbawiania oraz wysokości stypendiów sportowych, w części określonej w:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 2 załącznika do uchwały,
- 2) § 5 ust. 3 pkt 2 załącznika do uchwały,
- 3) § 7 ust. 1 pkt 4 i pkt 5 załącznika do uchwały

- jako sprzecznej z art. 31 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 20 listopada 2025 r. Rada Miejska w Lublińcu przyjęła uchwałę Nr 221/XXI/2025 w sprawie określenia zasad i trybu przyznawania, pozbawiania oraz wysokości stypendiów sportowych, dalej jako „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi *Regulamin określający szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych*, zwany dalej „regulaminem”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in.: art. 31 ust. 1 i 3 ustawy o sporcie, dalej jako „ustawa”.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała w części jest niezgodna z prawem i powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego w tej części z przyczyn opisanych poniżej.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 i 3 ustawy:

1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.

3. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Podkreślenia wymaga, iż prawidłowa realizacja uprawnienia rady gminy polega na całościowym unormowaniu tego zagadnienia w treści podejmowanej uchwały. Cytowany wyżej przepis ustawy stanowi normę o charakterze *iuris cogentis* formułujący zamknięty katalog problemów wymagających uregulowania w akcie wykonawczym. Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania jej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego. Oznacza to

z jednej strony obowiązek realizacji w pełni upoważnienia wynikającego z wymienionego art. 31 ust. 3 ustawy, z drugiej zaś strony, że w treści uchwały nie mogą znaleźć się regulacje nie znajdujące uzasadnienia w normie zawierającej delegację ustawową do jej podjęcia.

Przechodząc do oceny legalności przedmiotowej uchwały, należy wskazać, że regulacja zawarta w § 3 ust. 1 pkt 2, § 5 ust. 3 pkt 2 oraz § 7 ust. 1 pkt 4 regulaminu, stanowi istotne naruszenie art. 31 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 1 ustawy.

W § 3 ust. 1 pkt 2 regulaminu Rada Miejska postanowiła, że:

1. *Stypendium może być przyznane zawodnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:*
- 2) *posiada aktualną licencję zawodniczą lub oświadczenie klubu, którego jest zawodnikiem potwierdzające posiadanie przez zawodnika zdolności do udziału w zawodach sportowych,*

Zgodnie z regulacją zawartą w § 5 ust. 3 pkt 2 regulaminu:

3. *Do wniosku, o którym mowa w ust. 2 należy dołączyć następujące dokumenty:*
- 2) *aktualną licencję zawodniczą lub oświadczenie klubu, którego jest zawodnikiem potwierdzające posiadanie przez zawodnika zdolności do udziału w zawodach sportowych.*

Jednocześnie Rada Miejska w § 7 ust. 1 pkt 4 regulaminu wskazała, że:

1. *Pozbawienie stypendium może nastąpić w przypadku:*
- 4) *utrącenia przez zawodnika licencji zawodniczej,*

Katalog podmiotów mogących otrzymywać stypendia lub nagrody sportowe, został określony przez ustawodawcę w art. 31 ust. 1 ustawy. Z powyższego przepisu wynika, iż jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Zakres ten, obejmuje – zważywszy na art. 1 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, każdego mieszkańca gminy, osiągającego wyniki sportowe, niezależnie od tego, czy jest zrzeszony w stowarzyszeniu kultury fizycznej, czy też trenuje indywidualnie. Wszyscy mieszkańcy gminy tworzą bowiem z mocy prawa wspólnotę. I to właśnie wynik sportowy ma być jedyną przesłanką przesądzającą o przyznaniu stypendium sportowego osobie fizycznej. Stypendium, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy ma bowiem charakter finansowy i jest formą uhonorowania zawodnika za „fakty dokonane” – za uzyskanie przez niego określonych osiągnięć sportowych – to jest uzyskanie konkretnego wyniku sportowego.

Zgodnie z wyrokiem z dnia 31 marca 2022 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego, sygn. akt II GSK 225/22 (publikacja Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) *Ustawodawca nie zawęził zatem zakresu podmiotowego do grupy mieszkańców będących członkami klubu sportowego działającego na terenie gminy przez okres wyznaczony uchwałą, czy też mieszkańców gminy będących członkami klubu sportowego poza jej terenem. W tym aspekcie istotnym jest wyłącznie przynależność do danej wspólnoty terytorialnej, wyznaczana kryterium zamieszkiwania na jej obszarze. A zatem potencjalnymi beneficjentami stypendium sportowego są wszyscy mieszkańcy danej gminy, o ile osiągają wyniki sportowe w sporcie mającym znaczenie dla danej gminy. Gdyby zaś intencją ustawodawcy było ograniczenie zakresu podmiotowego analizowanej regulacji prawnej do określonej kategorii osób fizycznych, to z pewnością wprowadziłby takie ograniczenie. Tymczasem ustawodawca zmierza do promowania i wspierania finansowo osób fizycznych uprawiających sport mający znaczenie dla danej jednostki, wyłącznie w oparciu o kryterium osiągniętych wyników sportowych.*

Oznacza to, że zakres podmiotowy stypendium sportowego został ustawowo uregulowany i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący gminy w drodze uchwały podjętej na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie. Podkreślić należy, iż przepisy ustawy przewidują możliwość przyznania stypendium sportowego konkretnym osobom fizycznym uprawiającym sport mający znaczenie dla danej gminy, które osiągają określony w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego wynik sportowy. Wobec powyższego, prawo do stypendium zależy od osiągniętego wyniku sportowego, a nie przynależności do klubu sportowego czy posiadania licencji zawodnika. Brak jest normy prawnej, która przyznawałaby radzie gminy kompetencje do uzależnienia prawa do stypendium sportowego (jego przyznania i wypłaty) od faktu, czy dany zawodnik posiada licencję zawodniczą lub oświadczenie klubu, którego jest zawodnikiem potwierdzające posiadanie przez zawodnika zdolności do udziału w zawodach sportowych. Wytyczne zawarte w art. 31 ust. 3 ustawy nakazują organom stanowiącym uwzględnienie – w ustalanych przez

nie zasadach – znaczenia danej dyscypliny sportu dla jednostki samorządu terytorialnego (i osiągniętego wyniku) – a nie przynależności do klubu sportowego bądź posiadania licencji zawodniczej.

W obecnym stanie prawnym ustawodawca nie definiuje już pojęcia zawodnika, a jeśli się nim posługuje, to w bardzo wąskim zakresie. Z całą pewnością zaś nie używa go dla określenia zakresu podmiotowego przepisu art. 31 ust. 1 i 3 ustawy. W ustawie przy określeniu beneficjentów stypendiów sportowych zamiast „zawodników” pojawiają się „osoby fizyczne” osiągające – już nie wysokie – ale wskazane przez gminę – wyniki sportowe. Definicja sportu zawarta w art. 2 ust. 1 ustawy o sporcie została sformułowana jako: wszelkie formy aktywności fizycznej, które poprzez uczestnictwo doraźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji fizycznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników sportowych na wszelkich poziomach. Wobec takiego brzmienia przepisów ustawy, powyższe wskazanie podmiotów, którym może być przyznana nagroda sportowa, powoduje więc niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie grupy zawodników, na tle osób fizycznych uprawiających ten sport doraźnie. To zaś jest sprzeczne z celem ustawy o sporcie oraz konstytucyjną zasadą równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP.

Analizując przesłanki określone § 7 regulaminu skutkujące pozbawieniem zawodnika prawa pobierania stypendium należy zakwestionować również tę określoną w ustępie 1 pkt 5 ww. przepisu. Zgodnie z jego treścią: *Pozbawienie stypendium może nastąpić w przypadku: 5) skazania zawodnika za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.*

W ocenie organu nadzoru przesłanka popełnienia przestępstwa z winy umyślnej narusza art. 2 Konstytucji RP z powodu nieokreśloności prawa. W obecnie obowiązującym prawie karnym nie ma bowiem takiego pojęcia jak: „przestępstwo z winy umyślnej”. Przepis art. 9 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny posługuje się pojęciem czynu zabronionego popełnionego umyślnie – przez który rozumie czyn zabroniony, w którym sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. Pojęcie czynu zabronionego popełnionego umyślnie nie jest jednak tożsame z pojęciem – „przestępstwo popełnione z winy umyślnej” – znanym na gruncie art. 6 nieobowiązującej już ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. Kodeks karny. Tym samym należy stwierdzić, że pojęcie, którym posługuje się Rada w kwestionowanym przepisie uchwały, jest terminem nieweryfikowalnym w aktualnym stanie prawnym, a tym samym również narusza art. 2 Konstytucji RP, co skutkuje stwierdzeniem nieważności § 7 ust. 1 pkt 5 regulaminu.

Z art. 2 Konstytucji RP wynika, że *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz* (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Niezastosowanie się zaś rady gminy do powyższych wymogów traktuje się jako istotne naruszenie prawa.

Konkludując, w ocenie organu nadzoru, Rada Miejska w Lublińcu w wyżej wymienionym zakresie, istotnie naruszyła prawo tj. art. 31 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy.

Organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie jedynie wyżej wymienionej części uchwały.

Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia: 15 czerwca 2021 r., sygn. akt III OSK 3457/21, 29 września 2021 r. sygn. akt I OSK 4382/18, 13 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 542/21, 23 lutego 2022 r., sygn. akt III OSK 2954/21, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 221/XXI/2025 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 20 listopada 2025 r. w sprawie określenia zasad i trybu przyznawania, pozbawiania oraz wysokości stypendiów sportowych – w części określonej na wstępie, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz